

EXPUNERE DE MOTIVE

Urmare a reglementărilor instituite prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, care cuprind o serie de formulări ambigue ce au permis retrocedarea unor parcuri sau zone verzi aferente ansamblurilor de locuințe, cu efecte extrem de grave asupra mediului ambient, precum și asupra armonizării urbanistice și arhitecturale, în special a orașelor și municipiilor, se impune cu necesitate modificarea actului normativ menționat, prin modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991 în sensul eliminării posibilității ca anumite terenuri care fac parte din domeniul public să fie introduse în circuitul civil prin dezafectare din domeniul public.

Restituirea masivă pe cale administrativă a parcurilor, a terenurilor amplasate între blocurile de locuințe (componente ale ansamblurilor de locuințe), care prin proiectare și execuție au destinația de spații verzi, cu rol de protecție, din vecinătatea unor imobile afectate în mod exclusiv și nemijlocit de activități de interes public, duce, în mod inevitabil, la creșterea indicelui de poluare a zonelor, fiind cunoscută densitatea mare a populației în orașele mari, municipiul București fiind chiar clasat în Europa printre primele orașe din punct de vedere a aglomerării urbane.

În condițiile legislației de acum s-a ajuns în situația în care în București, în ultimii 15 ani, au disparut 1,5 milioane metri pătrați de spații verzi, la Sibiu 80.000 de metri pătrați de spații verzi nu mai există tot din aceeași cauză și exemplele pot continua.

Pierderea spațiilor verzi intravilane (în Capitală, totalul de spațiu verde s-a înjumătățit după 1989) conduce la poluare, morbiditate, mortalitate, copii născuți cu malformații sau intoxicați cu plumb, perioade lungi de expunere critică la factori nocivi, creșterea temperaturii mai mult decât creșterea medie pe țară. Și, în toiul devastării spațiilor verzi, administrația vrea să ne lase și fără parcurile Titan, IOR, Izvor și Unirii.

Dintre cele peste 40.000 de dosare depuse numai la Primăria Capitalei, în baza Legii nr. 10/2001, câteva sute sunt solicitări de restituire a unor terenuri care fac parte din parcurile publice. Interpretarea prevederilor Legii nr. 247/2005 a dus la o cerere agresivă de revendicări , indiferent de utilitatea publică a acestora fiind retrocedate cca 25 de hectare de teren pe care erau amenajate spații verzi, parcuri și grădini publice. Dar, numai în sectorul 3, „în parcurile revendicate s-au realizat în 2005, de la bugetul local, investiții de 470.000 RON, constând în desființarea construcțiilor cu caracter provizoriu, crearea de alei de acces betonate, garduri personalizate, montări bănci, plantări de material dendrologic și floral, toaletări și întreținere, iluminat public, iar aceste bunuri”, consideră și primarul Alianței D.A., dl. Liviu Negoiță, într-un interviu acordat cotidianului „România Liberă” din 28 februarie 2006, „nu pot fi retrocedate, fiind domeniul public al statului, fiind insesizabile, inalienabile și imprescriptibile conform Legii nr. 18/1991, aşa cum a fost modificată și completată de Legea nr. 247/2005.”

Datele care au fost făcute publice cu privire la capitala României, care se dorește o capitală de nivel european, sunt de-a dreptul îngrijorătoare. În curînd, vom avea numai miros de gaze arse, în cel mai fericit caz, dacă nu și alte mirosuri pestilențiale în condițiile în care în Parcul Copiilor sunt revendicate 28 de hectare, în Parcul Titan - IOR, din 47,59 de hectare s-au restituit deja 12 hectare, în Parcul Plumbuita – din 31,76 ha au fost restituite 3,7 ha către Mănăstirea Plumbuita iar alte 3,8 ha sunt revendicate, în Parcul Floreasca – din 6.830 mp sunt revendicați 1.000 mp, în Parcul Bordei a fost restituită întreaga suprafață de 3,4 ha pe care noul proprietar dorește să construiască clădiri cu destinația hoteluri și birouri, în (fostul) Parc Pecineaga, din suprafața de 0,2 ha a fost revendicată și restituită unor persoane fizice întreaga suprafață, iar exemplele pot continua și cu siguranță vor fi afectate tot mai multe parcuri publice și altele asemenea dacă se va da o interpretare în acest sens a prevederilor Legii nr. 247/2005 prin care a fost modificată, printre altele și fără a fi dezbatute în Parlament, atât Legea nr. 10/2001 cât și Legea nr. 18/1991.

Din același motiv, trebuie luate măsuri, înainte de a fi prea târziu, ca terenuri pe care sunt amplasate rezervații naturale și parcuri naționale, monumente, ansambluri și situri arheologice și istorice, monumente ale naturii să fie introduse în circuitul civil.

Deoarece legea cadastrului și a publicității imobiliare nr.7/1996, republicată nu a prevăzut termene și sancțiuni pentru autoritățile administrației publice locale care încalcă prevederile art.46 din legea menționată, prezenta propunere legislativă stabilește un termen până la care autoritățile să finalizeze demersurile pentru înscrierea imobilelor aparținând domeniului public în cărțile funciare speciale.

Având în vedere cele de mai sus și efectele imediate ale aplicării Legii nr. 247/2005, supunem spre dezbatere Parlamentului, în procedură de urgență, prezentul proiect de Lege pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991.

Inițiatori,

Aurelia Vasile - deputat P.S.D.

Minodora Cliveti – deputat P.S.D.

Rodica Nassar – deputat P.S.D.

Ioan Bivolaru - deputat P.S.D.